

PARAULA I VIDA

L'Esperit ens fa apòstols de Jesús

Pentecostès és la festa del foc de l'Esperit Sant en nosaltres i en el món. Jesucrist assegut victoriós a la dreta del Pare, ens envia el Defensor, el qui ens emmena cap a la veritat plena, l'Amor que ens allibera dels nostres egoïsmes, el Vent suau que tot ho cura i amoreix, la Font d'aigua viva que brolla i canta en el nostre interior, ben endins nostre, ensenyant-nos a pregar i a imitar en tot el Senyor Jesús. Com el necessitem per superar l'actual pandèmia i sortir-ne transformats! **Veniu Esperit Sant!**

Nosaltres ja posseïm aquest Esperit. Pel baptisme i la confirmació fa estada permanent dins nostre, i misteriosament ens ajuda i vivifica. I en cada Eucaristia se'ns reparteix abundantment perquè visquem en la unitat de l'Església i perquè donem el testimoni de Crist que el món necessita descobrir en els deixebles. El que ens cal és deixar-nos guiar amb confiança per aquest Esperit que ens fa estimar i adorar el Pare, que ens enforteix per confessar la fe en Jesucrist amb valentia i coherència. Per la Confirmació, l'Esperit Sant que rebem com un gran do, ens fa apòstols de Jesús. I l'Evangeli ens diu que quan

Jesús crida els apòstols (Mc 3,14 ss.) ho fa perquè els estima, per tal que estiguin amb Ell i per enviar-los a predicar el missatge joïós i vèncer el mal. Estar amb Jesús, és quedar corprès per la seva amistat i la seva presència salvadora. Estar amb Ell és viure la pregària, dedicar-li tota l'atenció, escoltar i fer cas de la seva paraula, gaudir de la seva companyia i protecció; romandre en Ell i mantenir-se en el seu amor, per poder estimar tothom.

Apòstol vol dir «enviat». I ser enviat, és esdevenir testimoni seu, valent, generós, servidor de tots, que anuncia el Regne de Déu i treballa per la pau, que mira d'arribar a totes les cruïlles on està en joc la dignitat de la persona humana, i a tot arreu hi disposa esperança, alegria i servei. L'Esperit empeny l'Església a sortir d'ella mateixa, i a mirar d'arribar a totes les perifèries del món, geogràfiques i existencials. Portem la missió endavant, som una missió diu el Papa Francesc, la missió de ser testimonis de Jesús, que transformen el món i l'omplen de l'amor que prové de Déu. Per això en aquest dia recordem i intercedim per l'Acció Catòlica i per tots els moviments d'apostolat eclesials, agraint la florida dels dar-

ters anys de tants moviments i carismes nous.

Avui li diem amb tota l'Església: **Veniu Esperit Sant Defensor!** Ajudeu-nos a sortir més forts d'aquesta pandèmia que ens assetja. Guarieu els nostres esperits angoixats i malalts. Transformeu-nos i feu-nos testimonis més autèntics de Jesús. Que la vostra energia divina ens faci sortir de les nostres comoditats i ens empenyi pels camins de la santedat, de l'amor autèntic i del testimoniatge valent de la nostra fe. Que a tot arreu on ens movem i vivim, es noti que som cristians i que portem aquesta presència vostra dins nostre, que ens fa ser sal, llum i ferment del Regne de Déu en totes les activitats de la nostra vida. Veniu Esperit Sant! Feu que reprenguem amb entusiasme evangèlic l'acció eclesial i la vida dels nostres pobles i ciutats després de la pandèmia. Doneu fecunditat a les activitats pastorals que portem a terme i suscitem vocacions de donació total al Senyor. Guieu-nos pels camins de la confiança, de la solidaritat i del servei.

Santa Pasqua granada dels fruits de l'Esperit!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Reunió 236 de la CET

El dimarts 26 de maig de 2020, els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconesa (CET) van celebrar la reunió número 236 de la Conferència, en la qual van poder participar-hi tots amb modalitat telemàtica.

Els bisbes van tractar sobre el retorn progressiu a la normalitat de les celebracions litúrgiques i l'activitat pastoral a les parròquies i temples de les 10 diòcesis amb seu a Catalunya a partir de l'aplicació de les diverses fases de desconfiament a les diferents regions sanitàries, i van manifestar la seva acció de gràcies pel retorn a la normalitat del culte cristià tan essencial per a tots els fidels, entre d'altres acords, que podeu llegir íntegrament en aquest enllaç: <https://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/mitjans-de-comunicacio/noticies-bisbat-urgell/noticies-2020/11294-comunicat-de-la-reunio-n-236-de-la-cet>

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Per donar al misteri pasqual la seva plenitud

Tots estem cridats a participar de la mort i de la resurrecció del Senyor que Ell va viure com a primícia de tots els germans. Aquesta és l'obra de la nostra redempció. Avui, entre nosaltres i arreu del món, les persones vivim, ens relacionem, prenem decisions. Aquestes poden ser d'amor, de justícia, de servei després i senzill, o bé poden ser d'egoïsmes i de violència. És la nostra manera, diària, amagada i viva de participar d'Aquell que es va donar fins a la mort i trobà així la vida, o de rebutjar la nostra comunió amb Ell. Aquesta participació no és màgica ni automàtica. Per realitzar-la Déu ens envia el seu Esperit

de Veritat i d'Amor. La seva obra és amagada, silenciosa, en el cor de cada persona, de cada grup, d'aquí i d'arreu. L'Esperit ens il·lumina i ens vivifica. Ell ens porta a entendre en el cor la veritat de l'amor i de la pau. És el que ens fa veure clar què és el que compta, quina és la veritat de la vida. En totes les circumstàncies de la nostra vida ens inclina a entendre que la Veritat de la vida és l'amor, la pau, el perdó, i no l'egoïsmes o la venjança. És la llum interior que ens fa dir: malgrat totes les injustícies i les barbaritats humanes, la Veritat és estimar, perdonar, buscar la justícia i el bé. A vegades l'acció de l'Espe-

rit és un impuls suau a veure clar la necessitat de l'amor i el perdó, a vegades és un xoc fort i dolorós perquè no deixar-se portar pels propis interessos no és agradable ni fàcil. Aquesta il·luminació interior sobre la veritat de la vida pot tenir lloc en una decisió senzilla de les nostres relacions diàries però no és un fet anecdòtic; és un pas nou en l'àmbit de la vida nova. És l'obra de l'Esperit, que porta a plenitud en cada persona, en cada decisió, el misteri pasqual del Senyor en nosaltres.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

El Espíritu nos hace apóstoles de Jesús

Pentecostés es la fiesta del fuego del Espíritu Santo en nosotros y en el mundo. Jesucristo sentado victorioso a la derecha del Padre, nos envía el Defensor, el que nos conduce hacia la verdad plena, el Amor que nos libera de nuestros egoísmos, el Viento suave que todo lo cura y suaviza, la Fuente de agua viva que brota y canta en nuestro interior, muy adentro, enseñándonos a orar y a imitar en todo al Señor Jesús. ¡Cómo lo necesitamos para superar la actual pandemia y salir transformados! **¡Ven Espíritu Santo!**

Nosotros ya poseemos este Espíritu. Por el bautismo y la confirmación pone su morada permanente dentro de nosotros, y misteriosamente nos ayuda y vivifica. Y en cada Eucaristía se nos reparte abundantemente para que vivamos en la unidad de la Iglesia y para que demos el testimonio de Cristo que el mundo necesita descubrir en los discípulos. Lo que necesitamos es dejarnos guiar con confianza por este Espíritu que nos hace amar y adorar al Padre, que nos fortalece para confesar la fe en Jesucristo con valentía y coherencia. Por la Confirmación, el Espíritu Santo que recibimos como un gran don, nos hace apóstoles de Jesús. Y el Evangelio nos dice que cuando Jesús llama a los apóstoles (Mc 3,14 ss.) lo hace porque los ama, para que estén con Él y para enviarlos a predicar el Evangelio y vencer el mal. Estar con Jesús, es quedar prendado por su amistad y su presencia salvadora. Estar con Él es vivir la oración, dedicarle toda la atención, escuchar y hacer caso de su palabra, disfrutar de su compañía y protección; permanecer en Él y mantenerse en su amor, para poder amar a todos.

Apóstol significa «enviado». Y ser enviado, es convertirse en testigo suyo, valiente, generoso, servidor de todos, que anuncia el Reino de Dios y trabaja por la paz, que mira de llegar a todos los cruces de caminos donde está en juego la dignidad de la persona humana, y en todas partes deposita esperanza, alegría y servicio. El Espíritu empuja la Iglesia a salir de sí misma, y a tratar de llegar a todas las periferias del mundo, geográficas y existenciales. Llevamos la misión adelante, somos una misión dice el Papa Francisco, la misión de ser testigos de Jesús, que transforman el mundo y lo llenan del amor que proviene de Dios. Por eso en este día recordamos e intercedemos por la Acción Católica y por todos los movimientos de apostolado eclesiales, agradeciendo el florecimiento de los últimos años de tantos movimientos y carismas nuevos.

Hoy le decimos con toda la Iglesia: **¡Ven Espíritu Santo Defensor!** Ayúdanos a salir más fuertes de esta pandemia que nos acosa. Cura nuestros espíritus angustiados y enfermos. Transformanos y haznos testigos más auténticos de Jesús. Que tu energía divina nos haga salir de nuestras comodidades y nos empuje por los caminos de la santidad, del amor auténtico y del testimonio valiente de nuestra fe. Que en todas partes donde nos movemos y vivimos, se note que somos cristianos y que llevamos esta presencia tuya dentro de nosotros, que nos hace ser sal, luz y fermento del Reino de Dios en todas las actividades de nuestra vida. ¡Ven Espíritu Santo! Haz que retomemos con entusiasmo evangélico la acción eclesial y la vida de nuestros pueblos y ciudades después de la pandemia. Da fecundidad a las actividades pastorales que llevamos a cabo y suscita vocaciones de entrega total al Señor. Guíanos por los caminos de la confianza, de la solidaridad y del servicio.

¡Santa Pascua granada de los frutos del Espíritu!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Testimonis de fe viscuda: viure la Missa

Continuem presentant en aquest espai del Full Dominical testimonis de fe viscuda arran de la crisi sanitària que estem vivint i com han viscut el seu dia a dia i la seva fe, especialment, pel que fa a no poder rebre la comunió eucarística o participar de l'Eucaristia de forma presencial. Són testimonis que ens ajuden a entendre el valor de la Santa Missa i de la Comunitat, la trobada joiosa amb la resta de germans i amb el Crist Ressuscitat, especialment en el diumenge. Que Ell vessi el seu Esperit sobre la nostra Església diocesana!

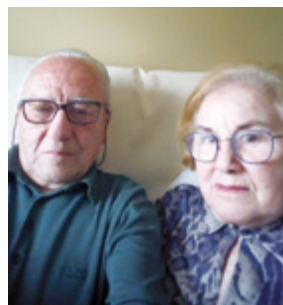
Teresa Cavarroca (Esterrí d'Àneu)

En aquests moments, el suport dels meus veïns m'ha permès seguir la missa de l'aplec de Santa Maria d'Àneu que es va fer per internet. Em va fer molta il·lusió, la vaig veure molt bé perquè aquests veïns em van ajudar a disposar d'un aparell...

va ser molt agradable i reconfortant poder estar connectats a través de la missa. Hem de tenir fe, perquè ens ajuda a viure... si no en tenim, estem perduts!

Antonio Ospina i Josefa Sullà Solans (Tremp)

Durant aquest temps de confinament l'hem viscut, junt amb el meu marit amb molta fe i esperança en Déu Pare. Creiem que Déu no abandona als seus fills, en conseqüència tenim molta fe en la seva ajuda i sabem que no ens

abandonarà mai, i ens preguntem moltes vegades «per què hi ha tanta gent que no escolta la paraula de Déu».

El comportament que tenen algunes persones no és el que Déu ens ensenya en l'Evangelí. En quant a la participació de les misses dels diumenges i de més celebracions religioses les hem seguit per TV. No obstant, hem trobat a faltar l'assistència a l'església i el retrobament físic amb els altres fidels. L'acte més important per a nosaltres és el moment de rebre el cos de Crist. Confiam i desitgem que Déu Pare ens doni força per poder suportar els mals moments que vivim.

Carme Font (Sort)

El confinament m'ha permès molts moments de reflexió i de meditació, més que no pas en la vida agitada de la normalitat. Molts, molts moments de donar gràcies per la salut, per la companyia, pels recursos materials de què disposem, per acceptar amb resignació els sotrats que se'ns van presentant, perquè acceptar-los amb alegria potser fora demanar massa. Si em permeteu un símil, encara que siguin molt bonics els documentals de fauna salvatge, recórrer la sabana i veure la fauna in situ, és molt millor. Així és com sento jo la diferència entre viure l'Eucaristia per televisió o viure-la presencialment.

El retorn a l'església, a l'edifici vull dir, significa la presència del sagrari, la presència física de Jesús. La comunitat, els germans, compartim la celebració ben separats, això sí, els uns dels altres, amb la veu amortida per les mascaretes... però és l'unió espiritual el que compta, i la certesa que «on hi hagi dues o més persones reunides en nom meu, jo soc enmig d'ells».

Dolors Cardona (Ribes de Freser)

El fet de tornar a la normalitat i poder assistir a missa m'ha suposat una alegria molt gran. I també poder confessar-me i rebre la comunió ha estat una joia immensa.

Tot i que aquesta experiència que hem viscut m'ha ajudat per viure de més a prop la fe, amb més pau, més silencis... També dono les gràcies als mitjans de comunicació, per la missa diària, com també a la parròquia per fer-nos arribar el Full Dominical, les notícies del Sant Pare, i també les paraules encoratjadores que hem anat rebent del nostre Sr. Bisbe, que ha fet que tot i l'aïllament ens hàgim sentit molt acompanyats. Gràcies!!!

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de cultivar en nosaltres mateixos el desig de Crist, font d'aigua viva, l'únic que pot satisfer la set de vida d'amor que portem en el cor» (15 de març).

@Pontifex: «"Convertiu-vos", és a dir "canviu de vida" (Mt 4,17), perquè ha començat una nova forma de viure: s'ha acabat el temps de viure per a un mateix; ha començat el temps de viure amb Déu i per a Déu, amb els al-

tres i per als altres, amb amor i per amor» (17 de març).

@Pontifex: «La misericòrdia de Déu és el nostre alliberament i la nostra felicitat. Necessitem perdonar, perquè necessitem ser perdonats» (20 de març).

@Pontifex: «El Déu de la tendresa ens guarirà de les moltes ferides de la vida i de tantes coses lletges que hem fet. Tornar a Déu és tornar a l'abraçada del Pare» (21 de març).

Romeria virtual a Pallerols

El dissabte 16 de maig va tenir lloc una romeria virtual a Pallerols a través de l'aplicació Zoom que també es va transmetre en directe per YouTube.

Començà a les 5 de la tarda i hi van assistir directament per Zoom unes 120 persones i altres tantes per YouTube.

El format de la romeria va ser el següent:

Primer, Ramon Camats va transmetre en directe el romiatge des de Pallerols situant-se davant de la imatge de la Mare de Déu del Roser. El rosari es va oferir per tots els difunts Amics de Pallerols i, espe-

cialment, pels que han mort en aquests últims mesos: el Xavier Gual de Lleida, el Joan Gallostra de Barcelona, el Miquel Casals constructor de la rectoria de Pallerols, i altres amics i col·laboradors de l'Associació. També es va oferir per tots els que actualment estan malalts, i per suplicar a la Mare de Déu que abregui aquesta pandèmia i puguem anar tots, ben aviat, a Pallerols per celebrar una missa d'acció de gràcies.

Després, sis famílies diferents van dirigir les 5 parts del rosari i les lletanies: el primer misteri el va resar en català la família Manich-Gallemí, des de Sant Cugat de Vallès (Barcelona); el segon, el van resar en anglès uns amics de Pallerols que estan a Irlanda; el tercer va ser resat en euskera per unes noies universitàries del Col·legi Major Goimendi, de Pamplona; el quart, el van resar en portuguès des de la Parròquia de Sant Josep a la ciutat de Viseu (Portugal) i el va dirigir el seu rector Mn. Geraldo Morujão; el cinquè va ser resat en castellà per la família Casanovas-Gratacós, de Barcelona; i, finalment, la família Jaureguizar-Gratacós resà en castellà des de Madrid les lletanies i l'oració del Papa Francesc per demanar a la Mare de Déu la fi de la pandèmia.

Càritas Andorra participa a l'Assemblea de Càritas Europa

Càritas Andorra va participar el 19 de maig en la conferència regional d'Europa relativa a l'any 2020, que es va celebrar de manera telemàtica. Aquesta era la conferència que s'havia de celebrar a Andorra, però que finalment es va anul·lar per la pandèmia. Andorra hi fou representada pel Sr. Francesc Mora. Van ser-hi presents 42 membres, d'un total de 49 de la xarxa europea de Càritas. Amb un nombre de persones connectades de 75, que significava una considerable assistència.

Després d'una oració del President sortint Mgr. Luc Van Looy, va prendre la paraula el cardenal Tukson, com a enllaç entre Càritas i el Papa Francesc, que va parlar de l'impacte de la Covid-19 en tota l'organització, en tant que és un problema que afecta tots els aspectes de la vida, més enllà dels merament sanitaris. També va recordar que se celebra el 5è aniversari de l'encíclica *Laudato Si'*, que té relació amb la conservació de la casa comuna (la terra i la humanitat). També va fer revisió del paper de Càritas en la crisi a causa de la Covid-19.

Es van aprovar els estats financers de l'Exercici 2019 i el Pressupost (revisat per la crisi) del 2020, i també es van aprovar els informes dels auditors externs i dels interns.

La Secretària General, Maria Nyman, va presentar el Pla estratègic per als anys 2021-2028, que s'ha d'aprovar el proper mes de desembre. Càritas Andorrana està informada d'aquest treball i, abans de l'aprovació final, es donarà trasllat a tothom per fer els comentaris escaients.

Dins d'aquest pla, com a mesura a destacar, hi ha l'actuació que es vol fer en relació als joves. El programa s'anomena Young Caritas i busca crear grups de treball de joves perquè s'impliquin en la tasca de Càritas.

Es va ratificar que Andorra sigui la seu de la propera Conferència Regional de Càritas Europa, els dies 10 al 12 de maig de 2021. I es decidí que serà Grècia la seu de la Conferència Regional de l'any 2022. Fou elegit nou President de Càritas Europa Mons. Michael Landau, a proposta de Càritas Àustria. És un sacerdot de la diòcesi de Viena, director diocesà de Càritas Àustria. Home de gran experiència i prestigi, va centrar la seva intervenció en la visió d'Europa com a una unitat formada per l'orient i l'occident, els dos pulmons del cristianisme. Com a Vicepresidenta fou elegida la Sra. Natalia Peiró, secretària general de Càritas Espanyola.

Pregària *Laudato Si'*

El Sant Pare Francesc vol «cridar l'atenció sobre el clam de la Terra i dels pobres». Gràcies a la iniciativa del Dicasteri vaticà per al Servei del Desenvolupament Humà Integral, la Setmana *Laudato Si'* que s'acaba de celebrar, florirà en un any especial d'aniversari de *Laudato Si'*.

El Papa vol insistir en la fraternitat humana, assenyalant: «Convido totes les persones de bona voluntat a unir-se a nosaltres per cuidar la nostra casa comuna i els nostres germans i germanes més fràgils». Per aquest motiu, ha compost aquesta oració per a aquest any especial *Laudato Si'*.

Déu amorós,
creador del cel, de la terra
i de tot el que contenen.
Obriu les nostres mentalitats
i toqueu els nostres cors,
perquè puguem ser part de la creació,
el vostre regal.
Feu-vos present per als necessitats
en aquests temps difícils,
especialment per als més pobres
i vulnerables.
Ajudeu-nos a mostrar
una solidaritat creativa
per fer front a les conseqüències
d'aquesta pandèmia global.
Feu-nos valents per acceptar els canvis
realitzats en ordre al bé comú.
Ara més que mai, que puguem sentir
que tots estem interconnectats
i interdependents.
Feu-nos capaços d'escoltar i respondre
el clam de la terra i el crit dels pobres.
Que els sofriments actuals siguin
els dolors de part d'un món
més fratern i més sostenible.
Sota la mirada amorosa
de Maria Auxiliadora, us ho demanem
per Crist Senyor nostre.
Amén.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, màrtirs.

3. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10,4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [2Tm 3,10-17 / Sl 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dissabte [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Mc 12,38-44]. *Sant Feliu de Llobregat*: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cincorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barce-

lona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratenc (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

7. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13,11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Rebeu l'Esperit Sant

Celebrem avui un dels dies més importants de tot l'any: la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* Ara comença ja la predicació de l'evangeli, sempre amb la força de l'Esperit. El resultat és que *tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* Hi ha persones de molts llocs diferents (el text ho subratlla) però tots entenen la Bona Nova de l'evangeli perquè és l'Esperit qui fa entendre el missatge de Jesús: ell és el veritable Mestre, el veritable predicador de la Veritat. La diversitat queda assumida en la unitat, gràcies a l'Esperit. A Babel, tothom parlava la mateixa llengua i no s'enteni; aquí tots parlen llengües diferents i s'entenen perquè estan units per l'Esperit. És el que dirà Pau: *Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol, són diversos els serveis, els miracles... però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres.* I encara dirà: *Hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos.* I és l'Esperit el que fa possible el perdó dels pecats: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats.* Tot a l'Església és obra de l'Esperit. El mateix Pau diu: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor, si no és per un do de l'Esperit Sant.* Batejar, consagrar el pa i el vi, perdonar pecats: tot és obra de l'Esperit. Tot el bé que puguem fer és obra de l'Esperit. Nosaltres només som col·laboradors, però qui actua, qui dona fruit, qui fa eficaç l'acció de Déu en nosaltres és l'Esperit. I com només hi ha un Esperit hi ha d'haver unitat entre tots els creients, una unitat que ha de portar a l'amor. Si ens deixem guiar per l'Esperit tots els cristians, de la confessió que siguem, hem de viure en la unitat i en l'amor entre nosaltres i amb tots els homes.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, / Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, / reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant / el que ha fet, que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Mn. Jaume Pedrós